

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce nezl. **T. M.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní matkou J. M., bytem tamtéž, právně zastoupeného JUDr. Leopoldem Petříčem, advokátem se sídlem Krnov, Pod Cvilínem, Horní 1084/16, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.6.2015 č.j. MPSV-UM/15414/15/9S-MSK,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 5.8.2015 doplněnou podáním doručeným soudu dne 9.11.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 3.4.2015 č.j. 26680/2015/KRN, jímž bylo rozhodnuto, že se žalobci nepřiznává příspěvek na péči a rozhodnutí úřadu práce bylo potvrzeno. Žalobce uvedl, že nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného

spatřuje v tom, že byl posouzen tak, že není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu zákona o sociálních službách, když zdravotní stav nelze považovat dle § 3 písm. c) zákona o sociálních službách za dlouhodobě nepříznivý – léčba nadále probíhá, stav není stabilizován. Žalobce zdůraznil, že výklad zmíněného zákonného ustanovení je mj. založen na právní domněnce stálosti, resp. předpokladu trvání nepříznivého zdravotního stavu po dobu delší než 1 rok, která mu svědčí, protože tento jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je objektivně prokázán poznatky lékařské vědy a dále tento dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jej omezuje zejména v jeho duševních a fyzických schopnostech, které mají vliv na jeho péči o vlastní osobu a na soběstačnost. Žalobce vyslovil nesouhlas se závěry posudkové lékařky MUDr. D. Z. a žalovaného, který sice ve svém rozhodnutí uvedl, že při posuzování odvolání žalobce vycházel z širší zdravotní dokumentace, přesto žalobce vytýká žalovanému a posudkové lékařce, že při rozhodování o příspěvku na péči postupovali příliš formalisticky, když při svém rozhodování vycházeli pouze z lékařských zpráv, aniž by byl náležitě zjištěn skutečný stav jeho schopností zvládat základní životní potřeby a péči o svou osobu. Žalobce uvedl, že není soběstačný při zvládání základních životních potřeb – stravování, tělesná hygiena, výkon fyziologických potřeb, péče o zdraví, mobilita, osobní aktivity. Žalobce současně blíže rozvedl, proč označené životní potřeby nezvládá. Žalobce odkázal na potvrzení Fakultní nemocnice Brno, klinika dětské onkologie, MUDr. T. M. ze dne 20.4.2015, v němž toto specializované zdravotnické zařízení potvrdilo, že se léčí pro synovialosarkom m. vastus medialis, femuru, pately a tibie od 16.12.2014 a že plánovaná léčba je dlouhodobá, celková předpokládaná délka minimálně 1 rok, a že je závislý na intenzivní 24hodinové péči své rodiny a nejbližšího okolí. Toto potvrzení prokazuje, že popsany stav byl znám podle výsledků lékařské vědy i v době podání žádosti o příspěvek. Žalobce má za to, že splňuje kritéria pro poskytnutí příspěvku ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách, neboť ze zdravotnické dokumentace v době podání žádosti o příspěvek příspěvku muselo být zřejmé, že v jeho případě se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy, zejména dětské onkologie, trvá nebo bude trvat déle než 1 rok a že tento dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezuje jeho funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb a že z tohoto důvodu je odkázán na péči své rodiny a nejbližšího okolí. Žalobce má za to, že mu náleží příspěvek na péči.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný zdůraznil, že posudková lékařka OSSZ Bruntál vyslovila závěr, že vzhledem k tomu, že diagnóza a léčení žalobce bylo zahájeno v prosinci roku 2014, nelze jeho zdravotní stav k 5.1.2015, kdy podal žádost o příspěvek na péči, hodnotit jako dlouhodobě nepříznivý. V závěru konstatovala, že nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti. Nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) citovaného zákona, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Žalovaný dále konstatoval, že s odvoláním na posudek OSSZ Bruntál rozhodl úřad práce příspěvek na péči nepřiznat. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. V rámci odvolacího řízení provedla dne 28.5.2015 posudková komise ministerstva práce a sociálních věcí nové posouzení zdravotního stavu žalobce. Při vypracování posudku vycházela z posudkového spisu OSSZ Bruntál, ze spisu žalovaného včetně odvolání

a z označených lékařských zpráv. Posudková komise MPSV provedla v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení nové posouzení k datu svého jednání, prostudovala podkladovou dokumentaci a dospěla k závěru, že se u žalobce nejedná dle § 3 písm. c) zákona o sociálních službách o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Dle prostudované zdravotnické dokumentace, včetně odborných nálezů doložených v průběhu odvolacího řízení, je průkazné, že žalobce onemocněl nádorovým onemocněním v oblasti levého kolenního kloubu, které vyžaduje nadále další onkologické léčení včetně operačního řešení. Vzhledem k tomu, že léčení nadále probíhá, zdravotní stav není dosud stabilizován a není možno jej dle zákona o sociálních službách považovat dle výše uvedené definice jako dlouhodobě nepříznivý, z čehož plyne, že nelze dosud hodnotit schopnost žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby. K námitkám žalobce uvedeným v odvolání posudková komise vyslovila souhlas s tím, že dle přiložené zprávy lékaře dětské onkologie bude léčba žalobce dlouhodobá, avšak dosud netrvá 1 rok a tudíž nelze hodnotit schopnosti žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby. Žalovaný konstatoval, že odkazem na závěry posudkové komise MPSV dospěl k závěru, že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu zákona o sociálních službách, když jeho zdravotní stav nelze dle § 3 písm. c) tohoto zákona považovat za dlouhodobě nepříznivý, neboť léčba nadále probíhá, stav žalobce není stabilizován.

Žalovaný dále uvedl, že žalobce v odvolání ani v průběhu odvolacího správního řízení nesdělil, že chce být přítomen jednání posudkové komise MPSV. K odvolání přiložená lékařská zpráva byla podkladem při posouzení jeho zdravotního stavu, žalobce byl dopisem posudkové komise MPSV ze dne 11.5.2015 informován o tom, že posudková komise MPSV bude moci objektivně posoudit a přijmout posudkový závěr i bez jeho osobní účasti, a to na základě obsahu shromážděné podkladové dokumentace. Žalobce na to reagoval tím, že zaslal posudkové komisi MPSV lékařské zprávy. V jednotlivých zprávách nebyly shledány rozpory, které by posudkovou komisi vedly k provedení vlastního vyšetření, ze zákona jí ani taková povinnost nevzniká, podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Žalobce měl možnost se před vydáním rozhodnutí s podklady seznámit, této možnosti nevyužil, proto bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. Žalovaný odkazem na § 7 odst. 1, odst. 2, § 4 odst. 1 a § 3 písm. c) zákona o sociálních službách uzavřel, že vzhledem k tomu, že léčení žalobce nadále probíhá, jeho zdravotní stav není dosud stabilizován a není možno jej dle zákona o sociálních službách považovat dle výše uvedené definice za dlouhodobě nepříznivý, plyne z výše konstatovaného, že nelze dosud hodnotit schopnost žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby.

Krajský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť účastníci se na výzvu soudu učiněnou v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřili.

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 5.1.2015 podal nezl. žalobce v zastoupení své matky žádost o příspěvek na péči. Dne 15.1.2015 bylo provedeno sociální šetření v místě bydliště žalobce se zaměřením na zjištění schopnosti samostatného života v přirozeném sociálním prostředí. Následně úřad práce požádal

Okresní správu sociálního zabezpečení v Bruntále o posouzení stupně závislosti žalobce. Lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál MUDr. D. Z. v posudku o zdravotním stavu žalobce ze dne 9.3.2015 učinila závěr, že v případě žalobce nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti. Nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) citovaného zákona, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Posudková lékařka vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. N., ze sociálního šetření provedeného dne 15.1.2015 a ze spisové dokumentace okresní správy sociálního zabezpečení. Konstatovala, že žalobce v roce 2012 utrpěl úraz levého kolene, byl následně opakovaně vyšetřen na různých pracovištích pro přetrvávající obtíže. Při vyšetření ve Fakultní nemocnici v Olomouci na I. ortopedické klinice dne 27.10.2014 byl učiněn závěr: hypermetabolismus glukózy v měkkotkářovém ložisku mediálně od levé patelly, v ložiscích ve skeletu tibie, femuru a pately LDK, ve dvou lymfatických uzlinách retroperitonea a ložiscích v plicích svědčící pro přítomnost viabilní nádorové tkáně. Byl odeslán k další léčbě do Fakultní nemocnice v Brně na kliniku dětské onkologie. Dle provedených biopsií útvaru levého kolena prokázán synovialosarkom m. vastus medialis dist. l.sin. s meta plic bilat. – zavedení tunelu CVK vlevo. Zahájena CHT léčba od 16.12.2014. Dle nálezu ošetřující lékařky ze dne 24.1.2015 je žalobce orientován místem, časem i osobou. Dle sociálního šetření ze dne 15.1.2015 žalobce bydlí ve společné domácnosti s matkou, otcem a starším bratrem v I. poschodí rodinného domu. Matka přestala pracovat, aby mohla pečovat o žalobce, jezdí s ním na chemoterapie do Brna a následně 2x týdně na kontroly do Olomouce. Během sociálního šetření žalobce odpovídal na všechny otázky, uvedl, že se léčí pro onemocnění levého kolenního kloubu. Chodí o francouzské holi, aby nezatěžoval nemocné koleno. Sám se nají a napije, umyje se, při celkové hygieně mu pomáhá matka, protože má nad levým prsem zavedený centrální venózní katetr, který se nesmí namočit. Je kontinentní, schopen sám použít toaletu, na lůžku je samostatně mobilní. Pohybuje se po domě o francouzské holi, chůzi po schodech zvládá, ven nyní nevychází. Sám se obleče, je orientovaný v místě i čase, osoby blízké pozná. Nad pravidelným užíváním léků dohlíží maminka. Je žákem 8. třídy základní školy – nyní má přerušenu výuku. Posudková lékařka OSSZ v Bruntále dále konstatovala, že vzhledem k tomu, že stanovení diagnózy, onemocnění a léčení žalobce bylo zahájeno v prosinci 2014, nelze hodnotit k 5.1.2015 jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Současně učinila závěr, že žalobce je schopen zvládat všechny základní životní potřeby a nevyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Ze správního spisu dále plyne, že dne 20.3.2015 bylo zákonné zástupkyni nezł. žalobce doručeno vyrozumění účastníka správního řízení, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne oznámení tohoto vyrozumění. Tohoto práva zákonná zástupkyně žalobce nevyužila a následně bylo vydáno Úřadem práce ČR – krajskou pobočkou v Ostravě, kontaktní pracoviště Brno rozhodnutí dne 3.4.2015, dle něhož žalobci nebyl přiznán příspěvek na péči. Úřad práce odkazem na § 7 odst. 1, § 9 a § 3 písm. c) zákona o sociálních službách, zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dále na posudkové zhodnocení posudkovou lékařkou MUDr. Z. a výsledky sociálního šetření, uvedl, že zdravotní stav žalobce není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona o

sociálních službách, který v rozhodnutí citoval, jde o osobu do 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání. K odvolání žalobce doložil lékařskou zprávu MUDr. T. M. z Fakultní nemocnice Brno, kliniky dětské onkologie ze dne 20.4.2015.

V rámci odvolacího řízení byl dne 28.5.2015 vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Z protokolu o jednání posudkové komise plyne, že k jednání byla vyžádána zdravotní dokumentace ošetřující lékařky MUDr. N. Zákonná zástupkyně žalobce byla dopisem posudkové komise ze dne 11.5.2015 uvědoměna o tom, že posudková komise bude moci zdravotní stav žalobce objektivně posoudit a přijmout posudkový závěr i bez osobní účasti, a to na základě obsahu shromážděné podkladové dokumentace. Dne 18.5.2015 byly doručeny lékařské zprávy od MUDr. D. z Fakultní nemocnice Brno, z kliniky dětské onkologie, zpráva o hospitalizaci žalobce z ortopedické kliniky Fakultní nemocnice v Brně od 5.5. do 13.5.2015. Posudková komise se usnesla na posudkovém závěru, dle něhož v případě žalobce nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. Tento zdravotní stav byl i ode dne 5.1.2015. V posudkovém zhodnocení je konstatováno, z jakých podkladů posudková komise MPSV při vypracování posudku vycházela (kromě jiného podkladem byla i lékařská zpráva MUDr. M. ze dne 20.4.2015, kterou zákonná zástupkyně žalobce doložila k odvolání), jsou uvedena zjištění z označených lékařských zpráv s tím, že se u žalobce jedná o synoviosarkom monofazický m. vastus medialis dist.l.sin., meta plic bill., susp. LU retroperitonea iliakální/parakolicky (PET), IV. klin. stádium, SYT/SSX2 pozit., T2bN0M1 (plíce, retroperit. LU dle PET), dg. 12/2014, léčba dle ARST1321 od 16.12.2014 blok lfo/doxo augmentován o metformin a vetrient od 6.1.2015, fluidothorax l.sin. při BPN l.sin. reagující na ATB-stp. 12/2014, stp. operaci – zavedení tunel CVK vlevo (9.12.2014), biopsie tumoru levého kolene – 4.12.2014, rebiopsie tumoru levého kolene – 9.12.2014, stav po resekci tumoru levého kolena (6.5.2015) – v plánu chemoterapie adjuvantní. Posudková komise dospěla k závěru, že u žalobce se nejedná dle § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb, s tím, že dle prostudované zdravotní dokumentace včetně odborných nálezů doložených v průběhu odvolacího řízení je průkazné, že žalobce onemocněl nádorovým onemocněním v oblasti levého kolenního kloubu, které vyžaduje nadále další léčení onkologické včetně operačního řešení. Vzhledem k tomu, že léčení nadále probíhá, zdravotní stav není dosud stabilizován a není možno jej dle zákona o sociálních službách považovat dle výše uvedené definice jako dlouhodobě nepříznivý, z čehož plyne, že nelze dosud hodnotit jeho schopnosti zvládat jednotlivé základní životní potřeby. Dle k odvolání přiložené zprávy lékaře dětské onkologie lze souhlasit, že léčba bude u žalobce dlouhodobá, avšak dosud netrvá 1 rok a tudíž nelze hodnotit schopnosti žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby.

Přípisem doručeným 5.6.2015 byla zákonná zástupkyně nezl. žalobce vyrozuměna o pokračování v předmětném řízení a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne doručení vyrozumění ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Tohoto práva zákonná zástupkyně nevyužila a následně

žalovaný vydal dne 15.6.2015 žalobou napadené rozhodnutí č.j. MPSV-UM/15414/15/9S-MSK, kterým odvolání nezł. žalobce zamítl a rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě ze dne 3.4.2015 č.j. 26680/2015/KRN potvrdil. V odůvodnění odvolací orgán odkázal na shora citovaný posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 28.5.2015 s tím, že z jeho závěrů plyne, že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu zákona o sociálních službách, když zdravotní stav nelze považovat dle ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách za dlouhodobě nepříznivý – léčba nadále probíhá, stav není stabilizován. Žalovaný považoval závěry posudkové komise MPSV ČR za úplné a přesvědčivé s tím, že z posudku je zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila a že posudek byl vypracován posudkovou komisí v řádném složení a že z posudku je rovněž patrné, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů k posouzení v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru.

Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Podle ust. § 8 odst. 1 citovaného zákona osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

Podle § 3 písm. c) téhož zákona pro účely tohoto zákona se rozumí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.

Krajský soud měl k dispozici posudkový spis Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále, dále správní spis žalovaného správního orgánu a správního orgánu I. stupně, jejichž obsahem jsou odborné lékařské nálezy i lékařská zpráva MUDr. M. z Fakultní nemocnice Brno, kliniky dětské onkologie ze dne 20.4.2015.

Z obsahu posudků obou posudkových orgánů, zejména pak posudku posudkové komise MPSV ze dne 28.5.2015 jednoznačně vyplývá, že v říjnu 2014 byl žalobce vyšetřen na ortopedické klinice v Olomouci, tam mu byla provedena komplexní diagnostika a v prosinci roku 2014 bylo zjištěno nádorové onemocnění levého kolenního kloubu, které vyžaduje nadále další onkologické léčení včetně operačního řešení. Léčení žalobce nadále probíhá a není dosud ukončeno. Zdravotní stav žalobce není dosud stabilizován a není možno jej dle citovaného zákona o sociálních službách považovat ve smyslu § 3 písm. c) zákona o sociálních službách jako dlouhodobě nepříznivý. Z uvedeného pak plyne závěr, že nelze dosud hodnotit schopnost nezl. žalobce zvládat jednotlivé základní životní potřeby. Léčba žalobce ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. k datu 15.6.2015 netrvala 1 rok, zdravotní stav nebyl stabilizován, léčba nadále probíhá a v případě žalobce tak není splněna základní zákonná podmínka daná § 3 písm. c) a § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, neboť jeho zdravotní stav nelze považovat ve smyslu těchto zákonných ustanovení za dlouhodobě nepříznivý. Posudková komise MPSV měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci, vyhodnotila i lékařskou zprávu předloženou zákonnou zástupkyní žalobce v rámci odvolacího řízení, posudková komise zasedala v řádném složení, kde byl přítomen i odborný lékař z odboru ortopedie. Soud nezpochybnil erudici posudkové komise a vyhodnotil, že ta měla dostatečné odborné předpoklady k tomu, aby náležitě posoudila zdravotní stav žalobce. K tomuto závěru bylo možno dospět i přesto, že žalobce nebyl posudkovou komisí vyšetřen.

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žaloba byla proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11.1.2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně